

پایان عمر یک جنگ طلب

شبهه: چرا جهان از رفتن لیندسی گراهام خوشحال شد؟

نتیجه‌گیری؛ پایانی بر عمر توطئه‌ها

خوشحالی ملت‌های مظلوم از مرگ گراهام، نه شادی بر مرگ یک انسان، که ابراز رهایی از شر سیاستمداری است که با تحریم، تهدید نظامی، دخالت در امور داخلی و فساد مالی، سال‌ها خواب راحت را از ملت‌ها ربود. او که آرزوی حمله به ایران و نابودی مقاومت را داشت، درحالی به دیار باقی شتافت که نه تنها به هیچ‌یک از اهداف شوم خود نرسید، بلکه جمهوری اسلامی ایران را قدرتمندتر از پیش به جا گذاشت. افشای انگیزه‌های مادی او از زبان خودش، نشان داد که ادعاهای حقوق بشری، پوششی برای چپاول منابع بوده است. واکنش مثبت افکار عمومی، پیامی روشن برای بدخواهان ایران دارد که پایه‌های ظلم و فساد، محکوم به فروپاشی است و ملت ایران با صلابت خود، توطئه‌هایی از جنس سیاست‌های گراهام را بی اثر خواهد کرد.

است. ملت ایران با ایستادگی خود، این رویای شوم را نقش بر آب کرد.

حامی بی‌چون و چرای رژیم صهیونیستی و دخالت در امور داخلی

گراهام از بانیان اصلی انتقال سفارت آمریکا به قدس اشغالی و حامی پروژه‌های تحریم شکن علیه جنبش بایکوت (BDS) بود. حمایت‌های همه‌جانبه او از شهرک‌سازی‌های غیرقانونی و مخالفت با قطعنامه ۲۳۳۴ شورای امنیت، چهره واقعی او را به عنوان هم‌پیمان جنایتکاران صهیونیست نشان داد.

افزون بر این، گراهام پا را از حمایت‌های دیپلماتیک فراتر نهاد و آشکارا در امور داخلی ایران دخالت کرد. او با برگزاری دیدار با رضا پهلوی و شرکت در تجمعات ضدانقلاب، از آشوبگران و اغتشاشگران حمایت مالی و روانی کرد و سعی داشت با دامن زدن به ناامنی، آرامش ملت ایران را برهم بزند. این دخالت‌های آشکار، خط قرمز ملت ایران را نقض کرد و خشم عمومی را برانگیخت.

نظامی علیه ایران اصرار داشت. تنها چند روز پیش از مرگ، در گفت‌وگو با فاکس نیوز، آشکارا از تفنگداران دریایی آمریکا خواست تا به جزیره خارک حمله کنند؛ درخواستی که نشان از خصومت عمیق او با امنیت ملی ایران داشت.

افشای انگیزه‌های واقعی؛ خاورمیانه جدید در سایه چپاول

گراهام در صریح‌ترین اظهارات خود، پرده از انگیزه‌های پنهان دشمنی با ایران برداشت و گفت: «تمام این پول‌ها برای این است که مطمئن شویم آنها هرگز به سلاح هسته‌ای دست پیدا نمی‌کنند. آنها نمی‌توانند ما را با موشک‌های بالستیک هدف قرار دهند و دست بردارند. وقتی این حکومت سقوط کند، ما خاورمیانه جدید خواهیم داشت و مقدار زیادی پول به دست خواهیم آورد.»* این اعتراف آشکار، نشان می‌دهد که دغدغه اصلی گراهام نه حقوق بشر، که چپاول منابع و تسلط بر خاورمیانه بوده

خبر مرگ لیندسی گراهام، سناتور جمهوری خواه و جنگ طلب آمریکایی، واکنش‌هایی کاملاً متضاد در عرصه بین‌الملل برانگیخت. ترامپ و مقامات ارشد رژیم صهیونیستی با ابراز تأسف، او را «دوست عزیز» و «میهن پرست» خطاب کردند، اما ملت‌های مظلوم، به ویژه مردم ایران، عراق و افغانستان این رویداد را پاسخی به سال‌ها دشمنی و توطئه چینی دانستند. ریشه شادی مردم در کارنامه پلید لیندسی گراهام است که در ادامه به آن پرداخته می‌شود.

معمار تحریم‌های ظالمانه و حامی جنگ افروزی

لیندسی گراهام هیچ‌گاه از دشمنی با جمهوری اسلامی ایران کوتاه نیامد. او از مخالفان سرسخت برجام و معمار اصلی سیاست «فشار حداکثری» بود که زندگی میلیون‌ها ایرانی را با تحریم‌های فلج‌کننده تحت تأثیر قرار داد. گراهام از به شهادت رساندن سردار سلیمانی حمایت کرد و تا آخرین روزهای زندگی بر تشدید حملات

